

СТІННИЙ РОЗПИС У ХАРКОВІ.
9 БЕРЕЗНЯ – ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ПАРТІЙНА ГАЗЕТА

СОЛІДАРНІСТЬ

БЕРЕЗЕНЬ • 2017

Через спільні дії блокадників та окупантів Росія розікрала українські підприємства в ОРДЛО. Рішенням РНБО рух вантажу зупинено. Заборона діятиме до повернення їх під юрисдикцію України

ОФІЦІЙНО

БИТВА ЗА ДОНБАС

15 БЕРЕЗНЯ відбулося ініційоване Президентом України екстрене засідання Ради національної безпеки і оборони, на якому було розставлено всі крапки над «і» в блокадному питанні. Ураховуючи захоплення українських підприємств та загострення безпекової ситуації в зоні АТО, РНБО ухвалила рішення припинити переміщення вантажів через лінію зіткнення

З ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА ПЕТРА ПОРОШЕНКА НА ЗАСІДАННІ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ 15 БЕРЕЗНЯ 2017 РОКУ

Наша мета – повернення Донбасу в Україну і України – на Донбас

Я ініціював це екстрене засідання для того, щоб розглянути додаткові серйозні загрози національній без-

пеці, які виникли протягом останніх тижнів – унаслідок так званої блокади Донбасу, безвідповідальної антидержавної поведінки її організаторів і синхронізовані з ними дії окупантів.

Блокувати чи не блокувати? Підтримувати з окупованими районами бодай мінімальні економічні стосунки чи обрубати все? На ці питання можна відповідати стор. 5

ПАРТІЯ ОТРИМАЛА НАЙВИЩУ ОЦІНКУ З ДОБРОЧЕСНОСТІ

«Солідарність» отримала найвищу оцінку серед парламентських партій за результатами аналізу річного фінансового звіту за 2016 рік

ПРО ЦЕ представники громадянського суспільства оголосили під час Форуму з протидії політичній корупції, який відбувся в Києві.

Як повідомив голова Центру «Ейдос» Віктор Таран, загальний рівень доброчесності партії оцінювався за такими показниками, як прозорість, інституційна спроможність та підзвітність. Рівень доброчесності БПП «Солідарність» сягнув 84,5 відсотка, що є найвищим серед парламентських партій.

«Запровадження системи партійної звітності фактично є аналогом електронного декларування для політичних партій, – заявив Віктор Таран. – Суспільство вперше отримало інформацію про їхній матеріальний та фінансовий стан, а отже – можливість працювати над подоланням політичної корупції».

Керівник секретаріату «Солідарності», народний депутат Максим Саврасов зауважив, що свого часу партія була ініціатором закону про державне фінансування партій, а парламентська фракція БПП найактивніше підтримала його в сесійній залі. Гроші з державного бюджету «Солідарність» витрачає передусім на розбудову своїх місцевих осередків, навчання партійців та депутатів від БПП в органах місцевого самоврядування, роботу громадських приймалень, реалізацію партійних проектів.

«Державне фінансування – це не тільки додаткові можливості, а й зобов'язання, – сказав Максим Саврасов. – Ми суттєво посилили вимоги до звітності з боку місцевих організацій, провели відповідні тренінги для бухгалтерів, юристів та керівників секретаріатів, залучили внутрішній аудит».

ОЛЕКСІЙ ГОНЧАРЕНКО РОСІЙСЬКА АГРЕСІЯ КАРДИНАЛЬНО ЗМІНИЛА МОЇ ПОГЛЯДИ

Народний депутат України, одесит Олексій Гончаренко, який є заступником голови парламентської фракції БПП, нещодавно став фігурою номер один у заголовках новин. Повідомлялося про його викрадення, яке виявилось спецоперацією СБУ. Депутат відповів на наші запитання

Кремль планував поширити на Одесу донбаський сценарій, але план провалився

■ Пане Олексію, після історії з вашим викраденням, яке планувалося в Одесі, ви не боїтеся приїздити в рідне місто?

Знаєте, зі мною це вже третя така історія. Я вже тришки звик, тому таким шляхом мене не залякаєш.

У ніч на 23 лютого я виїхав до Одеси, щоб виконати свою роль у цій спецоперації.

ІНТЕРВ'Ю

З'явився в деяких місцях, які відстежували злочинці. Було проведено інсценування викрадення, замовники виїхали на місце, щоб здійснити свій план, але там їх чекали співробітники СБУ і прокуратури.

У зловмисників вилучено кислоти, засоби для тортури тощо.

стор. 6

ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПІД ЧАС ПОЇЗДКИ В ДНІПРО ВІДВІДАВ «ПІЦЦУ ВЕТЕРАНО», У ЯКІЙ ПРАЦЮЮТЬ УЧАСНИКИ АТО

НА ЛЬВІВЩИНІ ОРГАНІЗУЮТЬ ВОЛОНТЕРІВ ДЛЯ ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ

ЧЛЕН Золочівської міської організації партії Михайло Рудий створив ініціативну групу молодих людей для допомоги інвалідам і самотнім людям. До цього їх спонукала історія Андрія Тимняка, який став інвалідом після жорстокого нападу злочинців.

«Люди з обмеженими можливостями часто почувуються покинутими, тому охоче контактують зі студентами, які до них приходять. Тепер маємо намір формалізувати наш статус, створити відповідну організацію й виставити контакти для пошуку нас самотніми людьми», — розповів Михайло Рудий.

6 років тому Андрія Тимняка побили, серйозно пошкодивши мозок. Після двох років важкого фізичного стану хлопець почав займатися собою. Йому частково вернулося мовлення, він почав пересуватися по квартирі. За його словами, дуже важко переноситься самотність. Про своє життя Андрій розповів у соцмережі, просив допомогти йому навчитися чогось нового.

Михайло Рудий запропонував молоді об'єднати зусилля і допомагати самотнім. На його ініціативу відгукнулися багато студентів, які стали волонтерами самоорганізованої соціальної служби.

У МИКОЛАЄВІ ІНІЦІУЮТЬ БЕЗКОШТОВНИЙ ПРОЇЗД У МАРШРУТКАХ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО

МИКОЛАЇВСЬКІ активісти партії Сергій Танасов та Руслан Пересунько підтримують ініціативу безкоштовного перевезення учасників АТО в маршрутних таксі міста.

Під час зустрічі з представниками фірм-перевізників, учасниками АТО й волонтерами ветерани розповіли про кричущі випадки некоректного поведіння водіїв маршруток.

Зазвичай, як кажуть самі бійці, гідність не дозволяє їм користуватися своїми законними правами.

«Цей крок має на меті надати ветеранам АТО впевненості, показати, що їхній подвиг цінують і поважають», — під-

креслив учасник оборони Донецького аеропорту Сергій Танасов. Волонтер Руслан Пересунько розповів про правові аспекти питання безкоштовного перевезення учасників

бойових дій у громадському транспорті.

«Раніше пільгові перевезення окремих категорій громадян здійснювалися за рахунок державної субвенції, а зараз це відбувається за рахунок місцевих бюджетів, — сказав Руслан Пересунько. — Зрозуміло, що не всі бюджети виділяють ці кошти. Зараз розглядається законопроект, який вдосконалив механізм та порядок виплати компенсації перевізникам».

Власники фірм-перевізників повідомили, що вони готові надати всім ветеранам АТО безкоштовний проїзд за наявності посвідчення учасника бойових дій.

НА ВІННИЧЧИНІ ПЕРЕДАЛИ КНИЖКИ СІЛЬСЬКІЙ БІБЛІОТЕЦІ

ДЕПУТАТИ від БПП у Вінницькій обласній раді передали книжки сучасних українських авторів для шкільної бібліотеки села Шевченка Літинського району.

«Депутати обрали шкільну бібліотеку невеличкого села Шевченка, яке носить назву великого поета, — сказав перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації Андрій Гишко, який теж приєднався до акції. — Сьогодні шкільні бібліотеки отримують дуже мало художньої літератури, сучасна українська книга для сільських школярів — майже недоступна».

Серед переданих видань — твори Оксани Забужко, Олега Чорногуза, Василя Шкляра, Володимира Лиса та інші.

У ПОЛТАВІ ДОПОМАГАЮТЬ БЕЗДОМНИМ ТВАРИНАМ

ДЕПУТАТ Полтавської міської ради від БПП Майя Матвеева ініціювала розв'язання проблем безпритульних тварин.

З міського бюджету з її ініціативи виділено кошти на реалізацію програми захисту бездомних тварин.

«Я дуже люблю тварин, мені страшно бачити, як з ними поводяться у пунктах тимчасового утримання, — розповіла Майя Матвеева. — Першою акцією став «Конкурс будок». Учні полтавських шкіл змайстрували «будиночки», які потім слугували житлом для собак. Протягом року щодня вдома я готувала їжу для тварин з пункту утримання. Потім умовила його працівників допомагати мені, і вони теж

стали готувати їжу з продуктів, які я купувала за власні кошти. Згодом нам стали допомагати школярі, які приносили корм. Ми навіть придбали холодильник. У пункт приходили мої колишні учні, друзі, знайомі й вигулювали собак».

За цей час у Полтаві провели 12 благодійних концертів, зібрані гроші від яких пішли на підтримку тварин. У 2016 році 600 тисяч гривень для програми захисту тварин виділили з міського бюджету.

«Важливо, — сказала Майя Матвеева, — що ми ухвалили нову програму на п'ять років. Одним із важливих пунктів нової програми є побудова стерилізаційного центру».

ОБ'ЄДНАНІ ГРОМАДИ РІВНЕНЩИНИ ОТРИМАЮТЬ МАЙЖЕ 70 МЛН НА ІНФРАСТРУКТУРНІ ПРОЕКТИ

У 2017 РОЦІ з державного бюджету для об'єднаних громад Рівненської області передбачено 69 млн гривень. Їх розподілять між 18 ОТГ, що вже створені на Рівненщині. Про це повідомив народний депутат України від БПП Олександр Дехтярчук.

Кошти громади зможуть бути використані на ремонт доріг, шкіл, освітлення, закупівлю транспорту.

Дехтярчук закликав об'єднані громади працю-

вати над пошуком коштів та подавати заявки до Державного фонду регіонального розвитку та для участі в грантових проектах.

«В об'єднаних громад є можливість запровадити посади проектних менеджерів. Три громади — Козинська, Радивилівська та Мирогощанська — уже готуються до конкурсу в масштабному грантовому проекті SIDA з побудови центрів надання адмінпослуг», — зазначив депутат.

ДМИТРО ІВАНОК
АНАЛІТИК

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ СВІДОМОСТІ

ЗВІЛЬНЕННЯ від радянського минулого – це складний і довгий шлях, на якому декомунізація символів – хоч і найбільш вагомий, однак лише перший крок. Наступний – декомунізація свідомості – є набагато важчим, оскільки залежить насамперед від кожного з нас.

Цього року 8 березня українці вкотре відзначали Міжнародний жіночий день. Це свято було вмонтовано в наш календар більшовицькою владою в далекому 1921 році. Та лише зараз в українському суспільстві назріла серйозна дискусія про його сенс.

Уперше жіночий день відзначили 28 лютого 1909 року в Нью-Йорку. Святування організували соціалісти на знак солідарності з жінками, які роком раніше вимагали рівних із чоловіками прав. Згодом ідею боротьби жінок за свої права підхопили німецькі соціалістки на чолі з Кларою Цеткін.

Таким чином, на Заході 8 березня від початку асоціювалось із боротьбою жінок проти дискримінації. Та навряд чи радянська влада вклала в це свято саме такий зміст. Адже чому тоді день боротьби жінок за рівні права було оголошено вихідним, що нівелює поняття рівності?

Відповідь варто шукати вже в радянській історії. Саме марш жінок проти війни, який відбувся 8 березня 1917 року в Петрограді, у підсумку призвів до Лютневої революції. Незважаючи на мирні наміри петроградок, радянські ідеологи зробили з них ледь не головних революціонерів. Згодом знайшлися інші герої, та свято лишилося. Цього дня жінкам де-факто почали дякувати «за те, що вони є».

Натомість істинний його сенс було втрачено. Адже боротьба жінок за свої права є ключовим складником європейських цінностей, які, однак, не мають нічого спільного зі свідомістю «радянської людини». Звільнення від якої починається з відповідальності, у тому числі й за зміст і форму тих свят, які ми відзначаємо.

25 ЛЮТОГО 2017 РОКУ
В КИЄВІ ВІДКРИТО
ПАМ'ЯТНИК ПОЕТЕСІ
ОЛЕНІ ТЕЛІЗІ, ЯКА БУЛА
РОЗСТРІЛЯНА
В БАБІНОМУ ЯРУ

ВОЛОДИМИР В'ЯТРОВИЧ КРИТЕРІЙ ПАТРІОТИЗМУ – СТАВЛЕННЯ ДО МОВИ

Історик Володимир В'ятрович, голова Українського інституту національної пам'яті – державної структури, яка займається процесом декомунізації та відновленням історичної справедливості, – відповів на запитання газети

Усі ті напади на мене – помста за декомунізацію

■ **Пане Володимире, останнім часом вас атакують не лише словесно, а й буквально... Невже в Україні так багато прихильників старих «комуністичних» назв і радянських свят, проти яких ви виступаєте?**

Так, дійшло до того, що навіть підпалили двері інституту, де я працюю...

Зараз ця активність посилюється... Думаю, коли починалася декомунізація, то її супротивники сумнівалися, що вона буде реалізована.

Але зважаючи на бажання великої частини українського суспільства довести справу до кінця, ми в цьому значно просунулися. Очевидно, що люди, котрі не можуть поврвати з радянським минулим, із цим незгодні. Тож усі ті напади, залякування – це помста за нашу роботу.

■ **Хто ті люди, що організують напади на вас?**

Достовірної інформації в мене немає. Я не слідчий. Але з того, що вдалося дізнатися з публікацій, це люди, пов'язані з Росією.

Свято не можна скасувати, але вихідні слід впорядкувати

■ **Вас звинувачують у тому, що ви хочете скасувати радянські свята. А хіба можна скасувати свято? Наскільки розумію, ідеться про відмову від офіційних вихідних...**

Свято не можна скасувати. І ми не ставили собі це за мету. Нашим завданням було впорядкувати український державний календар, зокрема щодо вихідних днів, і навести з ними лад.

На жаль, нашу ініціативу перекручують, підносять як

ВОЛОДИМИР В'ЯТРОВИЧ ПІД ЧАС
ПРЕЗЕНТАЦІЇ ПРОЕКТУ «ВОЇНИ.
ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА».
КИЇВ, 2016 РІК

ЛІВОРУЧ – КОЛАЖ НА ТЕМУ ПЕРЕ-
ІМЕНУВАННЯ ВУЛИЦІ ЛЕНІНА НА
ВУЛИЦЮ ЛЕННОНА, ЯКЕ ІНІЦІУВАВ
ГОЛОВА ОДА ЗАКАРПАТТЯ ГЕН-
НАДІЙ МОСКАЛЬ У СЕЛІ КАЛИНИ
ТЯЧІВСЬКОГО РАЙОНУ

замах на якісь свята. Хтось каже, що ми хочемо відмінити 8 Березня як Міжнародний жіночий день... Та ніхто не збирається його ліквідувати. Єдине, що ми пропонуємо, аби цей день не був державним вихідним. Тим більше, що старші жінки, котрі звикли цей день відзначати за радянських часів, сьогодні переважно на пенсії. І для них не так важливо, вихідний це день чи ні.

Так само неправда, що ми хочемо скасувати 9 травня як День Перемоги над нацизмом. Ми просто пропонуємо перенести державний вихідний на 8 травня (саме тоді набула чинності капітуляція гітлерівської Німеччини) – День пам'яті і примирення.

■ **А чому так важливо впорядкувати український державний календар?**

Тому що календар державних свят – це теж один із важливих інструментів формування національної громадянської ідентичності. Те, що ми відзначаємо, святкуємо, – є для нас важливим і має нас об'єднувати. Якщо ми відзначимо радянські свята, то підживлюватимемо, залишимо на плаву радянську ідентичність, «гомосовіткус», що сьогодні вкрай необхідне для Росії, аби втримувати її контроль над Україною.

■ **Чи відчуваєте підтримку Верховної Ради в питанні свят, адже слово буде за нею?**

Насамперед ми відчуваємо підтримку громадськості, попри те, що критику чути завжди краще...

Власне, і декомунізація стала можливою лише тому, що нас підтримувала громадськість. І я переконаний, що в нас є потужна підтримка з боку народних депутатів.

Для деколонізації, може, і не потрібні закони

■ **Крім декомунізації, чи не збиратися зайнятися деруси-**

фікацією назв? Хіба не забагато для українських міст вулиць Толстого, Пушкіна, Рєпіна, Тургенєва?.. Це все великі діячі, але хіба в нас мало своїх видатних особистостей?

Громадськість уже порушила це питання. Після декомунізації ми маємо провести й деколонізацію, яка була б спрямована на усунення російських імперських назв.

Поки що ця дискусія тільки почалася, і я не готовий сказати, чи потрібно під це спеціальний закон. Можливо, достатньо громадських ініціатив. Адже без жодних законів у Києві перейменували вулиці Суворова, Кутузова...

Критерій патріотизму – ставлення до мови

■ **В Україні частина російськомовної інтелігенції, яка хоч і не є проросійською, але активно виступає проти «насищенської українізації», як вони висловлюються. Як ви ставитесь до такої позиції?**

Я вважаю російськомовних українських патріотів. Але для мене показником патріотизму є ставлення до державної мови. Навіть російськомовний український патріот повинен розуміти, що в Україні має бути єдина державна мова. Український патріот мав би прагнути оволодіти українською мовою. І щоб його діти розмовляли українською.

Якщо хтось вважає, що в Україні має бути збережено якийсь особливий статус російської мови і протестує проти захисту української (а тут потрібен протекціонізм, зважаючи на століття нищення української мови), тоді в мене виникають сумніви. Чи справді це патріотизм?

Героїв неможливо нав'язати

■ **Дехто каже, що ось провели декомунізацію і тепер насаджуємо нових ідолів... Хто насаджує?!**

Заявки про те, що в Україні насаджують якихось нових ідолів, проводять «бандеризацію», нічим не обгрунтовані. На жаль, навіть розумні люди часто множать ці інформаційні вкиди, що походять із Російської Федерації.

Держава взагалі перейменуванням не займається. Вона лише ухвалила закон, яким зобов'язала замінити старі назви, пов'язані з тоталітарним режимом. Присвоєння нових назв – це прерогатива органів місцевого самоврядування. Якщо десь і з'явилися вулиці Бандери – то це виключно ініціатива громадськості. Зрештою, із 52 000 перейменованих топонімів лише 32 присвячено Бандері. Тобто тези про тотальну «бандеризацію» безпідставні.

А повідомлення про те, що пам'ятники Леніну повсюдно замінюють на пам'ятники Бандері – звичайнісінький фейк. Від 2014 року, коли почався «ленінопад», по всій Україні зусиллями громадськості, без жодної державної участі споруджено лише чотири пам'ятники Бандері. Тобто говорити про насадження якихось героїв недоречно.

■ **Але будь-яка нація має своїх героїв...**

Так, але героїв неможливо нав'язати. Подивіться, як швидко зазнали краху всі ті стаханови, яких суспільству штучно, докладаючи страшенних зусиль, насаджувала радянська влада.

Держава може підтримувати поширення інформації про тих чи інших людей, які боролися за її незалежність, проводити меморіальні заходи, але без внутрішнього бажання громади героїзувати когось неможливо.

АКТУАЛЬНО

СБУ ПОХИТНУЛА П'ЯТУ КОЛОНУ

Нещодавно правоохоронці викрили діяльність кількох політичних структур та осіб, котрі отримували гроші в Москві задля підривної діяльності в Україні

ГОЛОВА СБУ Василь Грицак повідомив, що Росія фінансує створення в Україні політичних проектів, які просувають ідею так званої федералізації, — «Закарпатський край», «Одеса за порто-франко», «Соціальне Запоріжжя», «Слобожанщина», «Громадська рада Дніпропетровщини», «Бессарабська республіка «Буджак», «Галичина».

А в результаті оперативних дій правоохоронці вийшли на кількох помічників депутатів, які брали участь у сепаратистських заходах. Про це розповів генпрокурор Юрій Луценко.

Ці резонансні справи прокоментував для газети «Солідарність» політолог Володимир Фесенко:

«Повідомлення про те, що Москва займається такими речами, напевне, не здивували нікого. Ще за часів Ющенка і Януковича, та й раніше, фінансувалася частина «русинського руху» на Закарпатті. Усі ті люди, які стали активними прибічниками сепаратистських рухів, і не тільки на Донбасі, а й у Харкові, Одесі, — підтримувалися в Росії.

Усе це речі не нові. Але раніше Росія могла робити це майже напромаму — через різні російські фонди, а нині їй доводиться ви-

ГОЛОВА СБУ ВАСИЛЬ ГРИЦАК ТА ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРОР ЮРІЙ ЛУЦЕНКО

шукувати українських партнерів. І СБУ має виявляти таких партнерів і відповідно діяти — аби блокувати фінансування, організаційну підтримку тощо.

Варто розуміти різницю між політичними проектами і політичними партіями. Для впливу на суспільство партії мають отримати відповідний юридичний статус і брати участь у виборах. Будь-яка

партія потребує серйозного фінансування, розкрутки або участі впливових людей, котрі б представляли їхні інтереси.

Що ж до регіональних проектів, то вони можуть використовуватися для організації протестних акцій, для просування тих чи інших ідей у певному регіоні, а також для прикриття сепаратистської діяльності».

КРИМ ТРИ РОКИ ОКУПАЦІЇ

ЗОНА

ЗАНЕПАДУ І СМУТКУ

Після анексії півострова російська окупаційна влада наобіцяла кримчанам сім мішків гречаної вовни. Аби лишень сиділи тихо й дякували долі за щасливе життя. Щасливого життя, однак, не вийшло...

НАБЕРЕЖНА В СІМЕЇЗІ. 2017 РІК

ЯКОЮ солодкою мовою заманювали в березні 2014 року на так званий «референдум». Астрономічні зарплати і пенсії, нові високооплачувані робочі місця, неймовірні соціальні пакети, інвестиційний дощ, незліченні мільярди з федерального бюджету. У результаті з усього цього вийшов пшик. Ось далеко не повний перелік обіцянок-цяцянок, якими дурила довірливих кримчан путінська влада:

Міст через Керченську протоку. Ще на початку 2015-го було затверджено бюджет неймовірно розпіреного проекту — астрономічну суму 228,3 млрд рублів, тобто майже 4 млрд доларів США. А підряд отримав кишеньковий олігарх Путіна Аркадій Ротенберг. Результат? Будівництво ведеться мляво. Зате нещодавно міст подорожчав ще на 29 млрд рублів, із яких 17 млрд отримав той же Ротенберг — на «будівництво під'їзних залізничних шляхів» до неіснуючого переходу.

Кримчани жартують: «Є три речі, які можна споглядати нескінченно: як горить вогонь, як лється вода і як будується Керченський міст». Адже в путінській Росії великі проекти, як відомо, мають на меті не їх успішне завершення, а успішний «розпил» коштів — і щоб лівова частка йшла до Кремля.

Освоєння кримського шельфу. Одразу після анексії Криму було розроблено план забезпечення півострова краденим в Україні газом. Для цього, наплювавши на міжнародне право, кримський квазі-парламент «націоналізував» видобувну компанію «Чорноморнафтогаз», щоб продати її Газпрому. Гігант-монополіст уклав би кошти — і видобуток газу мав закипіти. Але було накладено міжнародні санкції — і Газпром усвідомив, що замість прибутку отримає в перспективі величезні збитки від санкцій. Тож монополіст відмовився від поглинання вкраденого «Чорноморнафтогазу». З газом нині в Криму великі проблеми.

Золотий інвестиційний дощ. Його немає і близько. Через санкції західні країни заборонили своїм компаніям працювати на території Кримського півострова і вкладати сюди капітали. Санкцій боїться і великий російський бізнес. У підсумку навіть ті бізнесмени, котрі працювали в Криму, згортають свої активи. Зокрема, на продаж виставили Бахчисарайський комбінат «Будіндустрія». А власник кримського «Тайгану» Олег Зубков збирається відкрити свій знаменитий зоопарк на території Туреччини, прибравши його з Криму.

Гральні зони. Президент Росії Володимир Путін ще влітку

2014 року підписав «закон» про їх створення в Криму.

Кримчанам обіцяли, що запуск гральних зон забезпечить приплив грошей на Південний берег і допоможе вирішити соціальні завдання.

У результаті обіцяна гральна зона зменшилася до рівня са-наторію «Перлина» в селищі Га-спра. Ім'я інвестора тримають у таємниці, щоб він не потрапив під санкції.

Тобто йдеться тільки про одне казино. Але коли саме його запуснуть, невідомо. Зрозуміло, що ніяких проблем кримчан і кримських курортів це казино не розв'яже.

А про стан глибоко занепа-лої курортної інфраструктури Криму дає уявлення ця фото-графія набережної Сімеїза, який ще три роки тому вва-жався «курортною перлиною» півострова.

Та що там курорти, на них усе одно майже ніхто не їде. У тому числі й з Росії, яка так радісно кричала «Кримнаш!» Зате на півострів потужним потоком іде озброєння, у колишній курортній зоні наращується військовий контингент.

А мирні люди на цій великій військово-морській базі взагалі зайві.

У кримчан тривають перебої з водою, теплом і електрикою, їм завозять дорогі й неякісні російські продукти, житлово-

комунальна інфраструктура розвалена.

І чи могли кримські пенсіонери уявити собі колись, у період солодких обіцянок, що не mine й трьох років, як вони почують від російського прем'єра Дмитра Медведєва сумнозвісне: «А грошей у нас для вас немає»? І глузливе побажання доброго здоров'я.

Утім, окупований Крим і кримчани потрапили в загально-російський тренд, хіба що в цій глухій і сірій провінції Росії, на яку тимчасово перетворилася недавня всеукраїнська оздоровниця, процеси зубожіння відбуваються інтенсивніше.

Як повідомляє РБК з посиланням на офіційні дані Росстату, за 2016 рік доходи жителів Росії скоротилися на 6 відсотків. Таким чином, порівняно з 2015-м темпи скорочення доходів подвоїлися.

За підрахунками експертів Національного дослідного університету «Вища школа економіки», у 2016 році труднощі з купівлею продуктів або одягу відчував 41 відсоток росіян, при цьому в 11 відсотків грошей не вистачало навіть на продукти.

Серед кримчан ходить «чорний» анекдот. «Бабця — прихильниця «русского міра» каже сумно: «Звісно, я мріяла померти в Росії. Але ж не думала, що це станеться так швидко».

Справа Насірова засвідчила ефективність антикорупційної структури

КРИМІНАЛЬНА справа проти голови Державної фіскальної служби Романа Насірова та його арешт стали сенсацією березня. НАБУ проводить розслідування щодо його участі в газових оборах депутата-втікача Онищенка. Уперше в Україні арештовано посадовця такого рівня.

Як відзначають експерти, це свідчить про формування в нашій країні справді незалежних правоохоронних органів.

У коментарі для ЗМІ Петро Порошенко відзначив: «Я думаю, що це є дуже яскравим прикладом: перше — що в Україні створена ефективна антикорупційна інфраструктура, друге — яскравим доказом того, що ця антикорупційна інфраструктура абсолютно незалежна. На сьогодні оголошення підозри одному з керівників точно робиться без інформування Президента. Я думаю, що це саме те, чого ми добивались, створюючи незалежну інфраструктуру».

ПРОЕКТ

Депутатів і чиновників з подвійним громадянством не буде

ПРЕЗИДЕНТ пропонує Верховній Раді визначити добровільне набуття українцями громадянства іншої держави підставою для позбавлення їх громадянства України.

«13 березня Президентом був поданий у Раду й визначений як невідкладний законопроект, що стосується проблеми подвійного громадянства, — сказав представник Президента у ВР, депутат від БПП Артур Герасимов. — Цим документом буде чітко встановлено, що особа, яка добровільно стала громадянином іншої держави, втрачає українське громадянство».

БИТВА ЗА ДОНБАС

закінчення. початок на стор. 1

по-різному. Залежить від того, якої ми дотримуємося стратегії.

Наша мета — очевидна. Відновлення територіальної цілісності України політико-дипломатичним шляхом. Реінтеграція неконтрольованих територій до складу Української держави. Возз'єднання їхніх мешканців з українською родиною.

Це все те, що ми називаємо поверненням Донбасу в Україну і України — на Донбас. Це те, що покладено в основу нашої державної політики. Це те, за що віддають життя і проливають кров наші воїни. Це те, що підтримує переважна більшість українців і міжнародна спільнота.

Чому ми підтримували обмежені відносини з підприємствами по той бік лінії зіткнення

Виходячи саме з такої стратегії, ми свого часу й залишили обмежені стосунки з підприємствами по той бік лінії зіткнення... Не з усіма, наголошую, а лише з тими, власники яких знайшли спосіб залишитися в правовому полі України. Хто зберіг свої підприємства під українською юрисдикцією. Хто платив податки до українського бюджету, включно, до речі, з військовим збором на підтримку українських Збройних Сил. Це гроші, які йшли Україні, які дозволяли вирішувати соціальні проблеми, проблеми людей, які жили на Донбасі й працювали на цих підприємствах, і дозволяли зміцнювати обороноздатність нашої держави.

Така взаємодія утримувала на українській орбіті як мінімум сотні тисяч мешканців окупованих територій, які лише і тільки завдяки Україні мали роботу. Вона зменшувала негативний вплив війни на нашу економіку. Вона підживлювала металургію як одне з ключових джерел валютних надходжень до України. Створювала запас часу для остаточного розв'язання проблеми енергетичної диверсифікації.

Негативний ефект очевидний

І негативний ефект блокади для всієї України абсолютно очевидний, але кардинально вплинути на окупантів вона не здатна. Через сотні неконтрольованих Україною кілометрів українсько-російського кордону вони легко можуть отримати все, що їм треба — із Російської Федерації. І так само продати туди все, що їм тре-

ба. Пробні ешелони з українським вугіллям з окупованих територій вже пішли в РФ.

За півтора місяця блокадники не наблизили, а віддалили перспективу повернення цих районів. Не посилили, а послабили вплив України по той бік лінії зіткнення. Не розвіяли прищеплені російською пропагандою страхи серед наших співвітчизників — посилили. Не повернули хоча б одного полоненого — а саме ж із цієї вимоги починали акцію, чи не так? — тільки погіршили їхнє становище. Не вгамували агресивність Росії, а ще більш її розпалили. Не сприяли відновленню територіальної цілісності України, а навпаки, ще більше ускладнили це завдання. Воно стало ще дорожчим, ще важчим, ще небезпечнішим.

Потрібен закон про відновлення територіальної цілісності, а не про окуповані території

В західних ЗМІ, дивлячись на блокадних отаманів, дедалі частіше описують Україну як країну, якій загрожує хвиля некерованості та анархії. Це цілком вписується в російську стратегію дискредитації нашої держави.

Наші партнери не розуміють, чому ми просимо підтримки у відновленні цілісності України назовні, коли всередині низка політичних сил поставила собі за мету позбутися частини Донбасу та випхати до Росії кілька мільйонів українців. Юридично легалізувати це пропонується законом про окуповані території. Лише уявіть собі інші на-

слідки такої законодавчої ініціативи! Такий закон зруйнує Мінський процес. Поховає міжнародні санкції проти Російської Федерації, оскільки вони прив'язані до Мінська. Місія ОБСЄ піде з Донбасу. Ми залишимося сам на сам з агресором на фоні неминучої ескалації воєнних дій.

Тому ми будемо пропонувати інший закон, який відповідає національним інтересам України, — закон про відновлення територіальної цілісності нашої держави.

Влада почула стурбованість суспільства

Влада оперативно почула критику і відчула стурбованість суспільства. Ще 16 лютого ми провели засідання Ради національної безпеки та оборони України. На виконання рішення РНБО уряд істотно скоротив перелік товарів, які можна провозити через лінію зіткнення. Постановив посилити боротьбу з незаконним переміщенням товарів і заклик кав громадських активістів до спільного контролю.

Ця постанова набула чинності 13 березня.

Та провідників блокади не цікавлять аргументи. Їх не обходить вирішення проблем, у них на умі — лише власний піар, безпідставні звинувачення та політичні потягіння.

Росія захопила українські підприємства

Місцеві ватажки терористів та Москва прийняли цей пас з боку низки українських політичних сил. Внаслідок

таких синхронізованих дій ситуація на сході України істотно погіршилася — на жаль, для України, а не для її ворогів. Загострилася обстановка на фронті. Крім того, Росія визнала паспорти так званих республік.

А їхнє самозване керівництво, за вказівкою Російської Федерації, конфіскувало і захопило українські підприємства. Попередньо вартість відібраних активів дорівнює мільярдам доларів. Частина власників, слід віддати їм належне, згорнула виробництво. А ті, хто його продовжує, звичайно ж, хай і не розраховують на реалізацію товарів як в Україні, так і в будь-якій країні світу. **Завдяки спільним зусиллям блокадників та терористів Україна втратила свої підприємства, і це, на жаль, створило абсолютно нову реальність.**

Виняток — гуманітарні вантажі

Тому зараз, сьогодні, пропонуємо Раді національної безпеки та оборони ухвалити рішення про тимчасову повну зупинку транспортного — і не лише залізничного — сполучення з окупованою територією.

Воно діятиме доти, поки окупанти не повернуть назад під юрисдикцію України вкрадені українські виробництва.

Виняток для переміщення вантажів буде зроблено лише для гуманітарних вантажів — українських та міжнародних гуманітарних організацій, ООН, Міжнародного комітету Червоного Хреста.

Під контролем громадськості

Уряд вже передбачив утворення мобільних контрольних груп. До них ми пропонуємо долучити громадськість. Чесні, порядні, несудимі та незброені люди, які хочуть боротися з контрабандою, отримають цю можливість. У першу чергу, до таких груп слід залучати учасників бойових дій. І ці групи мають забезпечувати ефективний контроль за дотриманням і виконанням рішення РНБО.

Організатори намагалися спровокувати владу на силові дії

Те, що дії наших блокадників влетять Україні в копійчку, це очевидно. У яку саме, покаже калькуляція. **І ці рахунки ми виставимо не лише самопроголошеним республіканцям, а й «Самопоміч», «Батьківщині» та іншим зачинщикам і промоутерам блокади.**

Як не прикро це усвідомлювати, гуляй-поле в зоні АТО створила політична сила, яку

ми вважали демократичною, ліберальною та реформаторською. Взяли і зробили — нечесно і непорядно щодо країни. Хіба годиться в такий от спосіб відвертати увагу від провалів свого лідера, який за два з половиною мерських терміни не спромігся вирішити найгострішого комунального питання і буквально засипав сміттям найкрасивіше європейське місто України?

Організатори блокади доклали чимало зусиль, щоб спровокувати владу на силові дії. Вони чекали крові. Вони навіть не поцуралися, щоб виготовити й розповсюдити фальшивий наказ та поширити фейк про нібито зникнення інваліда — учасника блокади.

Ми завжди будемо шанобливо ставитися до мирних учасників будь-яких мирних акцій, хай би ми і не поділяли їхніх вимог. Але всіх тих, хто на заклик організаторів приїздить зі зброєю і хатиме туди з автоматами, коктейлями Молотова чи вибухівкою, гранатами, щоб висаджувати в повітря залізничні колії, як нам неодноразово вже обіцяли авантюристи-організатори, будемо затримувати і притягувати до відповідальності, навіть якщо вони представлятимуться патріотами.

Той, хто їде у прифронткову зону, щоб цілити в спину нашим правоохоронцям, має отримувати належну правову оцінку. Я вночі дивився це ганебне відео. Як били нових поліцейських, як намагалися вирвати у них зброю, як принижували бійців Національної гвардії та поліції, які пройшли бойові дії — в розрахунок, що ті не можуть підняти руку на недоторканного обранця. А які матюки гне цей народний депутат середнього роду?

СБУ та Національна поліція діяли з терплячістю, якої б не виніс жоден правоохоронець жодної європейської країни. І діяли вони в рамках закону, чого не скажеш про причетних до блокади народних депутатів.

У березні виповнюється сто років початку Української національної революції 1917–1920 років. За ті чотири роки влада в Україні мінялася як мінімум 14 разів — поки не дісталася Кремлю на цілих сімдесят один рік.

Наші опоненти пропонують повторити той сумний експеримент. Я ж не хочу, щоб Україна ще раз наступила на ці самі граблі. Ми мусимо зупинити сценарій дестабілізації ситуації в Україні й переграти ті політичні сили, які свідомо чи вліпту за тим сценарієм діють.

ІНТЕРВ'Ю

ОЛЕКСІЙ ГОНЧАРЕНКО
РОСІЙСЬКА АГРЕСІЯ
КАРДИНАЛЬНО
ЗМІНИЛА МОЇ ПОГЛЯДИ

закінчення. початок на стор. 1

■ Ви ходите з охороною?

Ні. Я живу у звичайному одеському багатоповерховому будинку, який теж не має охорони.

■ Як ви самі сказали, з вами це вже не вперше. Чому, на вашу думку, ви стали об'єктом нападів?

Справа в тому, що Кремль планував у 2014 році запустити в Одесі та в області такий самий сценарій, як на Донбасі. Саме тоді ми з друзями, об'єднавшись, стали цьому на заваді. 3 березня 2014-го я буквально викинув із зали засідання Одеської обласної ради провокатора Давидченка, який вимагав референдуму, а під будівлею стояло кілька сотень бойовиків...

Потім були події 2 травня, коли одеситів також спрямували по шляху реалізації цього сценарію... Я перший у прямому ефірі російського телебачення назвав Путіна божевільним... Я єдиний з українських політиків поїхав був попроситися з Борисом Немцовим, якого вбили в Москві два роки тому. Мене заарештували в російській столиці й протримали півдобі в поліцейському відділку.

Тобто все це разом складається в певну картину. Вважаю ці замаху спробою дестаблізувати ситуацію в країні й водночас помститися мені.

■ У соцмережах децю неоднозначно відреагували на історію з вашим викраденням. Дехто навіть відверто іронізував... А як ви самі оцінюєте цю історію?

Насправді я дуже щасливий, що закінчилося добре, адже все могло бути зовсім інакше. Справді, деякі журналісти мені казали, що це, мовляв, вистава, політичний піар... Тоді виходить, що три особи, одна з яких депутат і голова фракції Опозиційного блоку в найбільшому районі Одеської області, ще один – відставний генерал, добровільно підуть на багато років у в'язницю заради одного дня мого

З КОМЕНТАРІВ ГОНЧАРЕНКА:

«Це була спецоперація силових структур щодо затримання групи, що планувала ряд злочинів, зокрема заподіяння мені тяжких ушкоджень. Я виступав у ролі «наживки». Одним із замовників викрадення був представник Опозиційного блоку – депутат Лиманської райради Донецької області Олександр Кушнар'юв, чий син був одним з бойовиків Антимайдану в 2014 році й загинув на Куликовому полі під час подій 2 травня в Одесі».

піару?! Гадаю, кожній людині зрозуміло, що це маячня.

■ А ви хотіли б, аби ваших викрадачів покарали якомога суворіше?

Ідеться не тільки про моє життя і здоров'я. Ці люди на цьому б не зупинилися. Крім усього іншого, вони казали, що «бандерівську владу» треба скидати... Тобто на мені б вони не зупинилися. Тому, вважаю, їх треба зупинити й ізолювати від суспільства.

Я до цих людей не маю особистої неприязні. Але саме з таких осіб почався Донбас, і ми отримали тисячі жертв. І якби ми проявили тоді жорсткість на сході, то сьогодні, можливо, ситуація була б зовсім інша.

Проїшов як торнадо, нічого не залишивши після себе

■ А якої ви думки про діяльність Міхеїла Саакашвілі, який господарював на Одещині півтора року?

Це неймовірна людина. Він працював півтора року головою ОДА й не залишив за собою нічого-

го. Це треба було дуже постаратися... Я його називаю «торнадо», яке пронеслося по Одеській області, зруйнувало управлінську вертикаль у регіоні, знесло кілька пам'яток архітектури, і зникло. Наче нічого й не було.

За кілька років децентралізація дасть шалений результат

■ Ви є секретарем комітету ВР з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування. Як ви долучаєтесь до реформи, що стосується процесів децентралізації в Україні?

Безпосередньо. Це профільний комітет, і всі рішення щодо податкової, бюджетної децентралізації, об'єднання громад проходять через нього, і я особисто беру участь у цій роботі. Вважаю, що це надзвичайно важлива реформа, яка через декілька років дасть шалений результат. Тому займатимуся нею й надалі.

Наприклад, Одеса цього року отримує близько 1,5 мільярда гривень додаткових надходжень за рахунок бюджетної децентралізації. А це означає, що в Одесі будуть нові дороги, нові дитячі садки, школи, лікарні. І люди побачать, що життя поліпшується. Як на мене, це заспокоїть місто і виб'є козир у тих, хто каже, що Українська держава неспроможна дати нормальну якість життя. Це також знизить можливі ризики щодо сепаратизму.

Російська агресія, а не «громадянський конфлікт»

■ Ви є членом постійної делегації в Парламентській асамблеї Ради Європи. Як можете оцінити шанси Росії повернути право голосу найближчим часом, якого її позбавили за агресію проти України?

Росія докладает безпрецедентних зусиль, аби повернути собі повноту прав у Парламентській асамблеї Європи, але не тому, що

ОЛЕКСІЙ ГОНЧАРЕНКО ВИМАГАЄ ЗВІЛЬНИТИ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ БІЛЯ ПОСОЛЬСТВА РФ У КИЄВІ

так хоче працювати в ПАРЕ, а тому що, поки тримаються санкції ПАРЕ, дуже важко скасувати інші санкції.

На щастя, українська делегація вже неодноразово ставала цьому на заваді.

Більше того, на жовтневій сесії минулого року нам вдалося добитися безпрецедентного успіху, коли ми прописали в офіційних документах ПАРЕ, що в нас не «громадянський конфлікт», а російська агресія проти України. Нам цей факт здається очевидним, але дуже важливо, аби це було сформульовано в міжнародних документах.

Також ми відстояли позицію стосовно того, що вибори до Держдуми РФ в окупованому Криму нелегітимні, а це кидає тінь на легітимність усього російського парламенту.

Гадаю, цього року росіяни не буде в ПАРЕ. Вони не поновили свої повноваження в січні, а отже, не зможуть це зробити й протягом року. Але немає сумніву, що вони робитимуть такі спроби, аби повернутися в ПАРЕ у 2018-му.

Мої погляди кардинально змінилися три роки тому

■ Раніше вас відносили до політиків з проросійськими поглядами. Чи можете пригадати момент, коли ви зайняли послідовну проукраїнську позицію?

Так, я багато років перебував у лавах Партії регіонів – з 2005-го по 2013 рік. Але хочу нагадати, що в статутних документах ПР була записана стратегічна мета – євроінтеграція. Тобто я завжди був проєвропейським політиком і завжди висловлював свою позицію.

Водночас я і справді вважав, що Росія є нашим стратегічним партнером, братським народом і таке інше.

Та в мене змінилося уявлення про це все в один момент. Це було рівно три роки тому,

коли я був в аеропорту Сімферополя, і його захопили російські спецназівці. Тоді я зрозумів, що це вже відкрита війна Росії проти України. Тоді відбувся величезний злам у моїх уявленнях.

Але хочу наголосити, що європейський вибір України був для мене завжди аксіомою. І нормальні відносини з Росією теоретично могли б бути, якби при владі в Москві були нормальні люди XXI століття, а не такі динозаври, імперці й такі божевільні, як Путін та його оточення.

■ Чи продовжуєте виступати за російську мову як другу державну?

Вважаю, що сьогодні мовного питання в Україні як такого немає. Мовний закон цілком задовольняє всі потреби громадян, тобто дає можливість розвивати українську мову й використовувати російську за необхідності. Я не бачу мовної проблеми в Україні.

Коли приїжджаю на схід і бачу тих, хто захищає Україну ціною власного життя (а там розмовляють обома мовами), то розумію, що російськомовні люди люблять свою Бать-

З ПОВІДОМЛЕНЬ ЗМІ

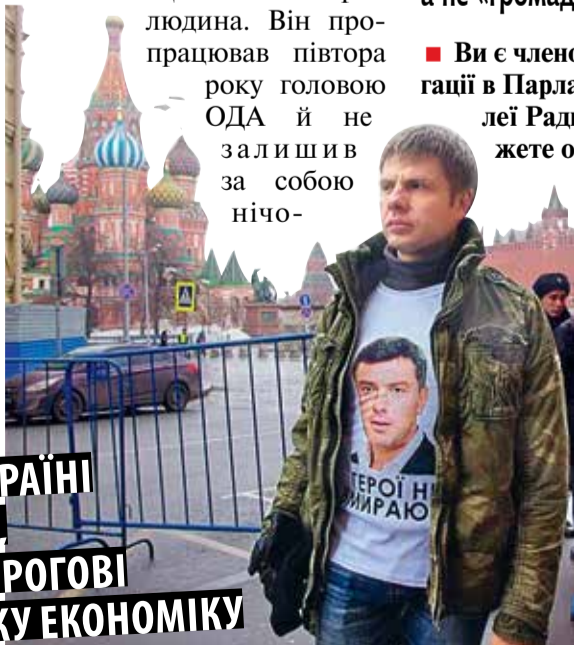
2 травня 2014 року в Одесі відбулося масове протистояння, яке призвело до людських жертв. Внаслідок підпалу Будинку профспілку на Куликовому полі загинуло майже півсотні людей.

ківщину Україну не менше, ніж україномовні.

■ У травні минає три роки кривавих подій в Одесі... Як ви сьогодні описали настрої у вашому рідному місті?

Тут є люди різних настроїв... Є велика група людей, я б сказав, не проросійських, а проукраїнських, особливо похилого віку. Але є і активна група відверто проросійських. Як ми

НИНІШНЯ ВЛАДА В УКРАЇНІ
РОБИТЬ УСЕ ДЛЯ ТОГО,
АБИ ПРОТИСТОЯТИ ВОРОГОВІ
Й ПІДНЯТИ УКРАЇНСЬКУ ЕКОНОМІКУ

бачимо, вони час від часу проявляються, у тому числі з порушенням закону. Ситуація не є простою. Але люди побачили, яка доля спіткала Донбас. Гадаю, багато одеситів цінують те, що мають.

Скаржитися на владу – нормально для українців

■ Громадяни традиційно нарікають на владу. Дехто каже, що зараз гірше, ніж було раніше...

Скаржитися на владу – це нормально для українців. І говорити, що стало ще гірше – теж. Але це відверта неправда. Уявімо на хвилинку – чи жили б ми у вільній країні, де можливі будь-які зібрання, свобода слова, якби була така ситуація, як чотири роки тому?

А пригадайте, що було з євроінтеграційним напрямком. Власне, з чого й почався Майдан... А сьогодні залишився лише маленький крок – рішення Верховної палати Нідерландів, і Угоду про асоціацію буде ратифіковано. Найближчими місяцями в нас буде безвізовий режим, про який ми навіть не мріяли чотири роки тому.

Звісно, проблеми в країні є, бо йде війна. Частина нашої території окупована. Інвестори до нас не поспішають. Маємо великі економічні проблеми. І прагнення людей жити краще зрозумілі.

Можу з певністю сказати, що нинішня влада в Україні робить усе для того, аби протистояти ворогові й підняти українську економіку.

РОЗМОВЛЯЛА КСЕНЯ ЛЕСІВ

ВІД НАШОЇ КРАЇНИ ОЧІКУЮТЬ УСПІХІВ

США підтримуватимуть Україну за умови, що назовні вона транслюватиме ідеологію перемог. Україна, яка постійно скаржиться і щось просить, не потрібна Америці. Зате Україна, яка говорить про власні досягнення, викликає інтерес

АМЕРИЦІ Трампа потрібна причетність до успіхів, а не до внутрішньополітичних розбірок далекої країни. Це важливо пам'ятати тим, хто вважає, що скарги на власну країну є великим патріотизмом.

У березні Сполучені Штати на запрошення Міжнародного республіканського інституту, очолюваного сенатором Джоном Маккеєм, відвідала українська делегація у складі народних депутатів від БПП Артура Герасимова, Ірини Фріз, Сергія Березенка, Павла Різаненка та політичних експертів Сергія Тарана й Георгія Вашадзе. Представники України провели низку зустрічей з американськими політиками та чиновниками високого рівня з Білого дому, Сенату й Палати представників США.

На прохання газети поїдку прокоментував член української делегації політолог Сергій Таран.

Мої особисті враження від спілкування такі.

По-перше, Президент Дональд Трамп опікується передусім внутрішніми проблемами, яких нагромадилося безліч – від обіцяної «стіни» з Мексикою до «як змусити американський бізнес перенести виробництва додому». Що ж до міжнародної тематики, то найбільше його цікавлять Китай, Іран та боротьба з ІДІЛ. Решту питань, найімовірніше, буде перекинуто на віце-президента чи Держдеп. Також зростатиме роль Сенату у їх вирішенні.

По-друге, Україна ризикувала потрапити в м'ясорубку американської внутрішньої політики – у питаннях щодо втручання Москви у вибори, що рикошетом било б і по нас. Тож надзавданням української дипломатії стало перетворення українського питання на чинник консолідації, навколо якого об'єднувалися б різнополюсні політики. Й українській дипломатії це вдається – двопартійна підтримка України залишається загальним політичним трендом. І це гарна новина.

По-третє, попри гучні

УЧАСНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ПІД ЧАС ВІЗИТУ В АМЕРИКУ

розслідування, Москва не припиняє гібридної війни. Основні її месиджі: заради спільних дій з ІДІЛ треба скасовувати санкції проти РФ; Україна не виконує Мінські домовленості; в Україні все погано, тож нема чого її підтримувати.

Інструментами цієї війни виступають російські ЗМІ та російська дипломатія, окремі американські політики, а також українські політики, котрі часто їздять до США з презентаціями на тему «все пропало».

По-четверте, Мінський процес американцям бачиться як єдина стратегія в припиненні українсько-російської війни. У вірності

«Мінську» вже присягнули всі західні лідери, а віднедавна – й Адміністрація Трампа. Тому у Вашингтоні однаково обережно ставляться як до кремлівських «мирних планів», так і до ентузіастів воєнного сценарію визволення окупованих територій.

По-п'яте, ніякого американського ізоляціонізму не буде. США можуть скоротити допомогу іншим країнам, але при цьому вони істотно нарощують військові витрати. Це не означає, що Трамп часто використовуватиме власну армію (навпаки, він цього дуже не хоче), але це означає, що лідерські позиції у світі американці нікому віддавати не збираються.

Тактика РФ включає підтримку тероризму та актів расової дискримінації, пропаганду, підривно діяльність, залякування, політичну корупцію, кібератаки. З такою реальністю ми стикнулися в Україні. РФ продовжує таку поведінку вже протягом трьох років, увесь цей час заперечуючи свою багатоаспектну агресію проти України

з виступу заступника міністра закордонних справ України в Міжнародному Суді ООН в Гаазі Олени Зеркаль 6 березня 2017 року

Віце-президент Майк Пенс: Україна, включно з Кримом – серед пріоритетів США

МЮНХЕНСЬКА конференція з міжнародної безпеки, яка є одним із найавторитетніших майданчиків для міжнародних дискусій на безпекову тематику, цього року символічно збіглася в часі з третьою річницею початку окупації українського Криму Росією.

З особливою увагою всі очікували виступів американських представників. А з них стало зрозуміло, що США не мають наміру відмовлятися від союзницьких зобов'язань у рамках НАТО й партнерських відносин з ЄС. Також високопосадові спікери США закликали Росію виконати Мінські угоди, у тому числі щодо деескалації ситуації на сході України.

Президент України Петро Порошенко, виступивши в Мюнхені, нагадав Європі ганебну історію Мюнхена-1938: «Ніколи не слід вірити в добру волю того, хто довів, що в нього немає доброї волі».

Президент України називав речі своїми іменами: «Будь-яка угода за нашою спиною буде негайно рішуче анульована мільйонами українців, які вже довели здатність боротися за свою незалежність».

Віце-президент США Майк Пенс під час зустрічі в Мюнхені з Порошенком, підкреслив: «Україна, включно з Кримом – серед пріоритетів нової адміністрації США». Переговори, повідомляється на сторінці Президента у Фейсбуці, тривали майже вдвічі довше від запланованого часу. Сторони детально обговорили координацію дій щодо ситуації окупації територій на Донбасі, а також координацію ефективних кроків і формування українського порядку денного на переговорах з РФ. Перед зустріччю з Пенсом Президент Порошенко також провів телефонну розмову з новим Держсекретарем США Рексом Тіллерсоном.

І ще один результат зусиль українських дипломатів та політиків: Рада Європейського Союзу включила питання порушення прав людини в анексованому Криму й на сході України в документ про пріоритети ЄС на зустрічах ООН з прав людини у 2017 році. Про це повідомляється на сайті Ради ЄС. У документі сказано, що ЄС не визнає і продовжує засуджувати незаконну анексію Криму й Севастополя Російською Федерацією.

Борис має рацію

МІНІСТР закордонних справ Великобританії Борис Джонсон, який відвідав Україну на початку березня, висловився однозначно: «Ми всі єдині в тому, що російську агресію необхідно припинити, і не можна допустити, щоб Росія залишилася непокараною за те, що вона зробила». Про це британець заявив під час зустрічі з міністром закордонних справ Польщі Вітольдом Вашиковським та

прем'єр-міністром Володимиром Гройсманом у Києві. Джонсон також заповнив, що Велика Британія і Польща й надалі підтримуватимуть нашу країну на міжнародній арені.

НА ФОТО: Міністр закордонних справ Великобританії Борис Джонсон, який раніше був мером Лондона, розмовляє з мером Києва Віталієм Кличком.

«Стихи я любил с детства и начал писать в 1837 г.»

(Тарас Шевченко на допиті в царській жандармерії. Квітень 1847 року)

Саме 1837 року він написав баладу «Причинна» – найдавніший з відомих нині поетичних творів. Перші дванадцять рядків балади – знаменита пісня «Рева та стогне Дніпр широкий».

Вірш «Садок вишневий коло хати» Тарас написав у травні 1847 року. Але зовсім не в Україні, як здається багатьом, а в темному казематі III жандармського відділення в Санкт-Петербурзі. Тривав уже другий місяць його ув'язнення за причетність до Кирило-Мефодіївського братства. Тараса заарештували в Києві й доправили до Пітера. Там допитували й з особистим вироком царя Миколи I «заборонити писати й малювати» етапували в Оренбург. Так почалося його десятирічне заслання.

Художник

Шевченко проклав собі дорогу до науки, у світ культури й мистецтва потягом до малювання, талантом художника. Щоб одержати дозвіл на навчання малярства в іншому селі, він ще підлітком змушений був піти в панську маєтність. А там йому випала місія козачка (хлопчика на побігеньках).

Але завдяки цьому разом із паном попрямував у Київ, на Псковщину, у Вільно, Санкт-Петербург. Завдяки такому захопленню сам пан звернув на це увагу (пізнього вечора застали при свічці за малюванням) і особисто призначив «винагороду» – відстояти на конюшні. Саме з бажання мати кріпака-художника пан у Петербурзі за контрактував його до Ширяєва.

А далі – малювання в Літньому саду й увага Івана Сошенка. За тим – наближення до Академії мистецтв, а стараннями молодих земляків-художників Івана Сошенка та Аполінара Мокрицького – зацікавленість Карла Брюллова та інших митців пензля. І Шевченко – на волі, в академії. І врешті-решт на вершині визнання – академік-гравер (1860 рік).

У неволю – за вісім діб

Рядки зі щоденника. 9 вересня 1857 року:

«Во мне была (как я после узнал) экстренная необходимость в Оренбурге, и потому-то фельдъегерь неудобогазавяемого Тормоза не дремал. Он меня из Питера на осьмые сутки поставил в Оренбург, убивши только одну почтовую лошадь на всем пространстве».

А «пространства» – через Москву, Сибірськ, Самару, Бузулук – понад 2500 кілометрів.

ТАРАС ШЕВЧЕНКО: ЗНАНИЙ І НЕЗНАНИЙ

У Шевченка востаємо з дитинства. Хтось знає більше, хтось лише кілька поезій, запрограмованих школою. Але його присутність у кожному з нас, у суспільній атмосфері – безсумнівна. Навіть тоді, коли ми цього й не помічаємо

СПАДЩИНА

1103
картини, ескізи,
малюнки

247
поетичних
творів

10
повістей

3
п'єси

18
років прожив в
Україні зі своїх 47

10
років пробув
на засланні

24
роки
був кріпаком

3 неволі – майже вісім місяців

2 серпня 1857 року о 9-й годині вечора відплив з Новопетровського укріплення, за щоденниковим записом, «на самой утлой рыбацьей ладье». Прибув до Астрахані 5 серпня. Діждався пароплава і 22 серпня по Волзі рушив до Нижнього Новгорода. Причалив там 20 вересня. У Нижньому його затримали аж до 8 березня 1858 року: «Тепер я в Нижнім Новгороді, на волі, – на такій волі, як собака на прив'язі», – писав до актора Михайла Щепкіна.

Бо тільки 13 лютого 1858 року Шевченкові (за авторитетними клопотаннями) було дозволено повернутися до Петербурга. А там – з «височайшої волі» царя – має бути встановлено суворий поліцейний нагляд і «должное наблюдение» начальства академії мистецтв. Тож 27 березня 1858 року, за записом Шевченка, «в 8 часов вечера громадный локомотив свистнул и остановился в Петербурге».

Харизматична особистість – душа компанії

Його талант, склад мислення, інтелект приваблювали найвишуканіших персон. Ще в молодості до нього потягнулися Євген

ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКУ В МОРИНЦЯХ НА ЧЕРКАЩИНІ

який виріс у кріпацтві. Його любили художник Карл Брюллов, будучи на вершині світової слави (автор картини «Останній день Помпеї»), оперний співак і композитор Семен Гулак-Артемовський (автор опери «Запорожець за Дунаєм»). Його радо вітала графиня Анастасія Толстая, дружина віце-президента Академії мистецтв, зробивши чи не найбільше для визволення Тараса із заслання.

На засланні (1847–1857 роки) до нього, рядового, потягнулося світле розумом і серцем офіцерство. Його, приреченого не писати і не малювати, з волі керівника Олексія Бутакова беруть в Аральську експедицію як художника.

Перебуваючи в Новопетровському укріпленні, здобув велику прихильність коменданта Іраклія Ускова і мав від нього своєрідну неофіційну пільгу – ночувати, а у вихідні і днювати не в гарнізоні, а в садку за укріпленням, де зеленіла і його власна верба (виросла з нібито жартома вткнутої ним палиці).

Він міг випити чарчину з Усковим, обідати у його родині, але уберіг себе від самознищення пиятикою, яка забирала людські душі в Новопетровському укріпленні.

А взаємини зі Щепкіним, що в батьки йому годився... Ось рядки з Тарасового листа до графині Анастасії Толстої 2 січня 1858-го:

«23 декабря получил я ваше драгоценное письмо, а 24-го приехал ко мне из Москвы гость [...] это был не больше, не меньше как наш великий старец Михайло Семенович Щепкин. Каков старец? За 400 верст приехал известить давно невиданного друга [...]. Он гостил у меня по 30 декабря. Подарил нижегородцам аж три спектакля, привел их в трепетный восторг, а меня, меня вознес не на седьмое, а на семидесятое небо. Какая живая, свежая поэтическая натура! Великий артист! И великий человек!»

А по приїзді до Петербурга багатьом хотілося бачити й чути Шевченка у своєму товаристві. Окремі штрихи – записки до нього.

«Любезнейший Тарас Григорьевич! Вы желали познакомиться с Пешневым: он у меня завтра обедает! Приходите. Мы все (и он разумеется) будем очень рады видеть вас. До свидания! И. Тургенев».

«Дядьку! Приходите лишень у четвер вареников їсти». (Макаров, один із засновників журналу «Основа»)

«Чорт зна коли вже готове: як я сказав, так і було. Трохи по тім боці не зазимував. Приходьте сьогодні обідати».

(Остроградський, видатний український математик, академік кількох іноземних академій)

3 виторгу від книжки – на землю і хату

З листа до Варфоломія Шевченка (родича), 15 серпня 1860 року:

«Посилаю тобі план хати; коли що найдеш – то поправ і напиши мені, а тим часом окопуй леваду і купи ліс сосновий, на одвірки тільки, та двері купи дубового та ясенного, та на поміст липи [...] на надвірну комору (робочу) при случаї дубового лісу купи, нехай собі лежить та висихає...»

І щире зізнання, 15 травня 1860 року:

«Без жінки і над самісіньким Дніпром, і в новій великій хаті, і з тобою, мій друже-брате! я буду на самоті, я буду одинокий».

* * *

Не збулася мрія Шевченка про власну хату над Дніпром, не склалося і родинне життя. Та посмертна його доля, за великим рахунком, щаслива.

Його прах завдяки турботі друзів – в українській землі, у Каневі.

Його поетичне слово завдяки таланту – у серцях і пам'яті рідного люду.

А його ім'я для кожного українця – воістину святе: як історія і як надія. Доки є Шевченко – буде Україна. Доки є Україна – буде Шевченко.

ВОЛОДИМИР БІЛЕНКО, заслужений працівник культури України

АНАТОЛІЙ СТРИЛЯНИЙ ПУБЛІЦИСТ

ГОЛОВНА РОСІЙСЬКА ІДЕЯ

НЕ ТРЕБА провокувати ворога, не треба давати йому приводів для звинувачення вас у всіх смертних гріхах, адже він того й чекає! Це вельми поширене побажання, тільки чекає він зовсім іншого, а саме: моменту, коли в нього буде все готове для нападу. У такому разі приводу шукати не доведеться. Привід можна вигадати, його можна влаштувати устами, ногами й руками своїх людей у стані визначеної жертви.

Чи багато є країн і народів, яким помітно допомогла їхня розсудливість? Чехія, Бельгія, Голландія, Польща хіба так уже дражнили Гітлера своїм націоналістичним поведінням? Які особливі приводи давала Сталіну Прибалтика, аби він міг її захопити? Невже Англія тільки те й робила, що грубила фюреру? Чи, може, цим зловживали французи? Якраз навпаки: усі, змовившись, догоджали люджерові скільки було сил. Чи зупинило це його?

Стоять люди в соборі Російської православної церкви українського міста на Дніпрі, слухають чергову проповідь свого батюшки Авакума – який він був засмучений, коли в якомусь там році дізнався про антимосковський шабаш у Львові, і з яким боєм подумав, що не оминати війни. Слухають, кивають головами: як же мудро промовляє! І тільки одна людина дивиться з сумом на монаха й думає свою – не його, а свою – думу. «Ех, отче! Чи ж не знаєш ти головної ідеї, якою живе Кремль уже чверть століття? Ідея ця озвучена тисячі разів на всі лади. Це думка про те, що Україна без Росії існувати не може, а Росія без України – не може. Навіть точніше й рішучіше: Україна без Росії БУДЕ, а Росія без України не буде».

Так ось стоїть собі збоку людина, дивиться на худорлявого, що трапляється нечасто, безкорисливого, що ще більша рідкість, за всіма статтями майже святого російськомовного попа в місті на Дніпрі... «Ех, батюшко! Перед таким вибором, і вибором усвідомленим, яке можуть мати значення вигуки сотні-другої молодих бандерівців: «Москаляку – на гілляку!»? Вигуки, до того ж, іноді підказані й оплачені Москвою, бо чим дурнішого і злішого є спільнота українських патріотів, тим імовірніше, що на чолі її стоять московські кадри».

Це нерівна боротьба. Росія у своєму бажанні БУТИ – єдина. Україна у своєму бажанні теж бути далеко не єдина. У Росії для перемоги є все, в Україні, порівняно з Росією, для перемоги немає нічого. При такому розкладі Росія не переможе тільки в тому разі, якщо їй не судилося перемогти.

І як українцеві, який розуміє це, слухати звернені до його одноплемінників проповіді про рятівну необхідність не дражнити північно-східних гусей?